Kapitel 2, Kon del 5 av 5

Verserna 213–242: Livets föreskrifter

Mänskligheten var en enda nation med en enda religion, men snart uppfann människor sina egna religioner. Därför sände Gud profeter och sändebud med goda nyheter, varningar och vägledning för att lösa tvister. Men de startade fler tvister på grund av rivalitet. Gud vägledde dem som trodde; Han vägleder vem Han vill.

Tror ni att ni ska komma in i Paradiset utan prövningar, trots att ni har sett vad som hände tidigare? De drabbades av fattigdom och svårigheter tills till och med deras profeter ropade till Gud. Guds hjälp är nära.

När de frågar vad de ska ge i allmosa, säg att de ska ge till sina föräldrar och släktingar, till föräldralösa, behövande och resenärer. Gud vet det goda ni gör. Strid är föreskriven även om ni ogillar det. Kanske ogillar ni något som är gott för er och älskar något som är ont för er. Gud vet, ni vet inte.

Att strida i den heliga månaden och att skapa oreda i den heliga moskén är större synder än att döda. När de frågar om allmosa, säg att de ska ge vad de kan. Gud gör sina uppenbarelser tydliga så att ni må reflektera. Handla rättvist med föräldralösa. Gift er inte med en avgudadyrkare förrän de tror. En troende slav är bättre än en fri avgudadyrkare. Avgudadyrkarna kallar er till Elden, medan Gud kallar er till Paradiset och förlåtelse.

Ha inte sexuellt umgänge när er hustru har menstruation; vänta tills hon blir ren. Gud älskar dem som är rena. Ha sexuellt umgänge på det sätt som är tillåtet och behagligt, men överträd inte Guds bud. Ta hand om er framtid. Använd inte Guds namn i eder eller som ursäkt. Ni är inte ansvariga för det som sker oavsiktligt.

De som avstår från sexuellt umgänge med sina hustrur har en gräns på fyra månader. Därefter är det försoning eller skilsmässa. Skilda kvinnor måste vänta tre menstruationsperioder innan de gifter om sig och får inte dölja en graviditet. Under den tiden kan de försonas. Hustrur har rättigheter liknande sina skyldigheter, men männen har ett ansvar över dem.

Det finns endast två återkalleliga skilsmässor. Den tredje är oåterkallelig. Ta inte tillbaka gåvor om ni inte gör en ömsesidig överenskommelse. Efter den tredje skilsmässan kan ett par inte gifta sig igen förrän hustrun gifter sig och skiljs från en annan man. Under skilsmässan, handla med värdighet och heder och orsaka inte problem; Gud ser allt.

Amning är i två år om det är önskvärt; försörjningen är faderns ansvar. Ingen ska lida på grund av sitt barn. Behandla ammor på ett hedervärt sätt. En änka måste vänta fyra månader och tio dagar innan hon gifter om sig. Det är tillåtet att föreslå äktenskap under väntetiden, men inte att bekräfta det förrän efteråt. En skilsmässa är tillåten innan samlaget eller innan hemgiften är fastställd, men ge henne något; och om hemgiften är fastställd, ge hälften, om hon inte avstår – fullt är mer hedervärt. Vårda era regelbundna böner, särskilt den mellersta. Om ni fruktar fara, be medan ni går eller rider. Försörj änkor i ett år och driv dem inte ut från sina hem. Behandla skilda kvinnor rättvist.

Verserna 243–260: Berättelser och reflektioner

Reflektera över människorna som flydde sina hem av rädsla för döden. Gud lät dem dö och sedan återuppstå. Strid i Guds sak. Ge Gud ett gott lån och Han kommer att mångdubbla det. Reflektera över vad som hände efter Moses död. Judarna befalldes att strida i Guds sak, men de flesta vägrade. Saul utsågs av Gud till kung, men många ifrågasatte hans värdighet.

Deras profet sade att Förbundets ark skulle komma till dem som ett tecken på hans kungadöme. Vid floden misslyckades de flesta med Guds prövning. Men de troende bland dem visste att Gud ofta stödjer små grupper. Genom Guds vilja dödade David Goliat och fick Sauls kungadöme. Gud avvärjde ett folk genom ett annat.

Muhammed – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – är en av sändebuden, och några sändebud är upphöjda över andra. Gud talade direkt till några. Jesus fick klara bevis och stöddes av den helige Ande. Om Gud hade velat skulle vissa grupper inte ha stridit mot varandra. Ge allmosa av det Gud har skänkt innan den dag kommer då ingen handel eller förbön finns.

Gud – det finns ingen gudom utom Honom. Han sover inte, och allt tillhör Honom. Ingen förbön sker utan Hans tillåtelse, och Hans kunskap omfattar allt förflutet, nuet och framtiden. Hans kunskap är ofattbar utom det Han uppenbarar. Hans tron är större än himlarna och jorden, och att vaka över dem tröttar Honom inte. Han är den Högste.

Det finns inget tvång i religionen. Den som förkastar Satans krafter har ett fast grepp som inte kan brytas. Gud leder från mörker till ljus, men Satan leder från ljus till mörker. Reflektera över Nimrod och Abraham. Nimrod ansåg sig vara en gud, men Abraham påpekade hans fel. Och tänk på profeten Ezra som dog i hundra år. Ezra såg Guds makt över liv och död. Och betrakta när Gud visade Abraham hur han kunde återuppväcka fyra fåglar.

Verserna 261–283: Allmosa och kontrakt

De som ger för att behaga Gud kommer att belönas mångfaldigt. De som inte påminner människor om sin välgörenhet eller följer sina goda gärningar med sårande ord kommer att få sin belöning. Gud påminner om detta med liknelser och varnar oss för att göra vår välgörenhet värdelös. Ge av det bästa ni har, inte av det som inte längre är användbart.

Satan hotar er med fattigdom och försöker få er att synda, medan Gud erbjuder förlåtelse och rikedomar. Gud ger visdom till vem Han vill, och den som får visdom är verkligen välsignad med mycket gott. Gud vet om era allmosor och era löften. Offentlig välgörenhet är god, men privat är bättre. Detta kommer att utplåna några av era synder.

Profeten Muhammed är inte ansvarig för vägledning – Gud vägleder vem Han vill. Välgörenhet för att behaga Gud är till er fördel. Den kommer att återbetalas fullt ut. Ge till dem som är i behov medan de arbetar för Gud. Ni kan känna igen dem på deras utseende, och Gud vet vad ni ger. De som ger öppet och i hemlighet har inget att frukta. Handel är tillåten, men ränta är förbjuden – den leder till Elden. Ränta är förbannad, allmosa är välsignad. Skriv kontrakt när ni lånar av varandra och låt det finnas vittnen. Detta är mer rättvist, men inte nödvändigt för små affärer. På en resa kan löften ersätta kontrakt. Dölj inte vittnesmål.

Verserna 284–286: Tro och åkallan

Allt tillhör Gud. Ni kommer att hållas ansvariga för allt ni gör. Gud förlåter eller straffar som Han vill. Han har fullständig kontroll.

Profeten Muhammed och de troende tror på det som har uppenbarats från Honom. De tror på Gud, Hans änglar, Hans böcker och alla Hans profeter – lika. De hör och lyder.

Gud belastar ingen med mer än vad han kan bära. Var och en kommer att bära konsekvenserna av sina handlingar.

De troende ber Gud att förlåta deras glömska och misstag, att inte belasta dem som Han belastade dem före dem, och att inte lägga på dem en börda de inte kan bära. De ber om förlåtelse, nåd och hjälp mot de otrogna.

Kapitel 2, al-Baqara del 1 av 5 Kapitel 2, al-Baqara del 2 av 5
Kapitel 2, al-Baqara del 3 av 5 Kapitel 2, al-Baqara del 4 av 5

Kapitel 2, al-Baqara del 5 av 5

«KORANENS FÖRSTA KAPITEL

Kapitel 2, al-Baqara 4 av 5»